

## 23. இரண்டு உலகங்கள்

IMX இன்ஸ்டிடியூட் கவர்னர் குழு ஆசிரிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்கள் மற்றும் வழக்கு / பாடப் பொருள் மேம்பாடு குறித்து மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தது. 1992-93-ல் வாரியம் முன்னோக்குத் திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்தது, ஆனால் அதிக முன்னேற்றம் காணப்படவில்லை. 2000-ஆம் ஆண்டில், நிறுவனம் ஒரு Ph.D., திட்டத்தைத் தொடங்கியது, ஆனால் அதைப் பெரிய அளவில் கொண்டு செல்ல முடியவில்லை, மற்றும் 15 ஆண்டுகளில் 2015 வரை, சுமார் மூன்று டஜன் முனைவர் பட்ட மாணவர்கள் மட்டுமே பட்டம் பெற்றனர். எவ்வாறாயினும், ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட விதத்தில் வெவ்வேறு நிலைகளில் ஆசிரிய மேம்பாட்டிற்கான நீடித்த, வாழ்நாள் முழுவதும் பயிற்சிக்காக எதுவும் நடக்கவில்லை. நிறுவனத்தில் உள்ள ஆசிரியர்களின் வளர்ச்சிக்காக, உள்நாடு மற்றும் வெளிநாட்டு மாநாடுகளில் கலந்து கொள்வதற்கான நிதி உதவி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது, ஆனால் அது ஒரு சில இளம் ஆசிரிய உறுப்பினர்களால் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது, அதுவும் சர்வதேச மாநாடுகளில் பங்கேற்பதற்காக மட்டுமே.

மூத்த ஆசிரிய உறுப்பினர்களின் சுயாதீன ஆராய்ச்சி மிகவும் குறைவாக இருந்தது மற்றும் பெரும்பாலானவர்கள் தங்கள் பெயரை முனைவர் பட்ட மாணவர்களால் தயாரிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளில் சேர்ப்பதன் மூலம் மிகவும் திருப்தி அடைந்தனர். பாடத்திட்டத்தை மேம்படுத்துவதற்காக ஆசிரியர் உறுப்பினர்களைச் சம்பவ ஆய்வு பட்டறைகள் மற்றும் நிகழ்ச்சிகளுக்காக வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருந்தாலும் அதில் முன்னேற்றம் எதுவும் நடக்கவில்லை. புத்தகங்கள் எழுதுவதும் அரிதாகவே நடந்தது அதற்கும் பெரிதாக ஊக்கம் கிடைக்கவில்லை.

1999-இல் இணைந்த புதிய இயக்குனர், தேசிய மற்றும் சர்வதேச கருத்தரங்குகள் மற்றும் மாநாடுகளை ஒழுங்கமைப்பதை ஊக்குவித்த அதே வேளையில், 2003-இல் இணைந்து 10 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இயக்குநர் பொறுப்பில் இருந்த டாக்டர் விகாஸ், அதை விரும்பவில்லை, நேரத்தையும் பணத்தையும் வீணடிப்பதாக உணர்ந்தார். மாநாடுகளில் கலந்து கொள்வது என்ற பெயரில் ஆசிரியர்கள் உல்லாசப் பயணங்களுக்குப் பணத்தைப் பயன்படுத்துவதாக எண்ணினார். மற்ற நிர்வாகப் பள்ளிகளின் ஆசிரியர்களை மேம்படுத்தும் விஷயத்தில், வாரியம் மிகவும் ஆர்வமாக இருந்தது அதற்காக ஓர் ஆசிரியர் மேம்பாட்டு மையத்தை உருவாக்க விரும்பியது. இந்த நோக்கத்திற்காக MHRD-க்கு (மனிதவள மேம்பாட்டு அமைச்சகம்) முன்மொழிவுகளை வைப்பதற்கான தொடர்ச்சியான முயற்சிகள் தோல்வியடைந்தன, ஏனெனில் முன்மொழிவுகள் பொதுவாக நிலையான மற்றும் தொடர்ச்சியான செலவுகளுக்குப் பெரும் மானியங்களைத் கோரியது (இதில் வகுப்பெடுக்கும் பேராசிரியர்களுக்குக் கவரவத் தொகையாக வழங்கப்படும் தொகை ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்ட பயிற்சித் திட்டங்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகைக்கு இணையாக இருந்தது).

இன்ஸ்டிடியூட்டின் திறந்த எம்டிபிக்கள் பெரிதாக வருமானம் ஈட்டவில்லை. ஆனால் ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்ட பயிற்சிகள் நல்ல வருவாயைக் கொடுத்தன. ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்ட பயிற்சிகள் மூலம் உபரி வருமானம் கிடைத்ததால் வாரியம் அதைப் பாராட்டியது ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்ட பயிற்சிக் கட்டணம் மற்றும் அதிகரிக்கப்பட்ட எம்பிஏ கட்டணங்கள் (ஏழு ஆண்டுகளில் நான்கு மடங்கு அதிகரித்தது) மூலம் நிறுவனத்தின் கார்பஸ் நிதியின் அளவு அதிகரித்து வருவதால் வாரியம் மகிழ்ச்சி அடைந்தது.

திறந்த நிலை ஆசிரிய மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் தோல்விக்கான காரணங்களில் ஒன்று அவர்கள் நிர்ணயித்த அதிகமான பங்கேற்புத் தொகையாகும். இயக்குநரும் அடுத்தடுத்த MDP

தலைவர்களும் ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்ட MDP-க்களுக்கான கட்டணங்களைப் போலவே அதிக விகிதங்களை இலக்காகக் கொண்டிருந்தனர். இது திறந்த FDP பங்கேற்பாளர்கள் தாங்கக் கூடியதை விட ஐந்து முதல் பத்து மடங்கு அதிகமாக இருந்தது. திறந்த நிலை FDP பங்கேற்பாளர்களிடம் பெறப்படும் கட்டணங்கள் அவர்களின் செலவினங்களைக் கணக்கிட்டால் அளவு அதிகமாக இருந்தன ஏனென்றால் அவர்கள் பயன்படுத்திய வசதிகளின் பெரும் பகுதி கட்டடச் செலவினம் அது ஏற்கனவே MHRD-மூலம் செலுத்தப்பட்டது எனவே அதற்கான கட்டணம் எதுவும் தேவையில்லை. நிறுவனம் எட்டு முதல் பத்து FDP- களை குறைந்த செலவில் நடத்த முடியும், இது FDP பங்கேற்பாளர்களுக்கு எட்டக்கூடியது.

மற்ற முக்கியப் பிரச்சனை ஆசிரியர்களின் தயக்கம். குறைந்தபட்சப் பணிச்சுமைத் தேவையை பூர்த்தி செய்த பிறகு, சர்வதேச மாநாட்டில் சமர்ப்பிக்க ஒர் ஆய்வுக் கட்டுரையை எழுத அல்லது ஸ்பான்சர் செய்யப்பட்ட பயிற்சித் திட்டங்களில் வகுப்புகள் எடுத்து அதிகமான கௌரவ ஊதியத்தை சம்பாதிக்கப் பலர் ஆர்வமாக இருந்தனர்.

மீதமுள்ளவர்கள், குறைந்தபட்சப் பணிச்சுமைத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்த பிறகு, கிசுகிசுக்கள், அரசியல் மற்றும் சண்டை சச்சரவுகளில் திருப்தி அடைந்தனர், குறிப்பாக முழுப் பேராசிரியர்கள், ஆதாயம் (மேலும் பதவி உயர்வு போன்றவை) அல்லது, இழப்பை எதிர்நோக்க எதுவும் இல்லை. கல்வி நிர்வாகப் பதவிக்கு மதிப்பளிக்கப்படவில்லை, ஏனெனில் அவை இயக்குநர் விரும்பியவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதாகக் கருதப்பட்டது.

அப்போதும், வேறு சில காரியங்களில் ஈடுபட முயன்ற தீவிர நம்பிக்கையாளர்கள் பல்வேறு தடைகளை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. மாநாடுகள், கருத்தரங்குகள் மற்றும் திறந்தநிலை ஆசிரிய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களை ஒழுங்கமைத்தல், அவை மிகவும் இன்னல் மிகுந்த பணிகளாக இருந்தன, அவை ஆசிரியர்களின் பணிச்சுமை விதிமுறைகளில் கூட தகுந்த இடத்தைப் பெறவில்லை, அதற்காக எந்த ஊக்கத்தொகையும் இயக்குநரின் பாராட்டும் கிடைக்கவில்லை. ஒருவர் இரண்டு நிகழ்ச்சிகளை நடத்த முன்வந்தால், இயக்குநர் ஒன்றுக்கு மேல் அனுமதிக்க மாட்டார். அவர் ஒருபோதும் திறந்த FDP தொடக்க விழாவிற்கு வந்து அதன் பங்கேற்பாளர்களுடன் உரையாட மாட்டார். இயக்குநரின் இத்தகைய அணுகுமுறையால் தூண்டப்பட்ட MDP அலுவலக ஊழியர்களும், இயக்குனரால் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஒப்புதல்கள் வழங்கப்பட்ட பின்னரும், FDP தலைவர்/இயக்குனர்களிடம் இருந்து மீண்டும் மீண்டும் ஒப்புதல் பெறுமாறு கேட்டு அலைக்கழித்தனர். ஒரு உதவியாளர், ஒரு மூத்த பேராசிரியரிடம், இன்ஸ்டிடியூட் பாடப் பொருள்களை வழங்குவதை நிறுத்திவிட்டதாகவும், பாடப் பொருள்/கேஸ் மெட்டிரியலை (பேராசிரியர் மிகுந்த முயற்சியுடன் தயாரித்தவை நகல் எடுப்பதற்கு ஒருங்கிணைப்பாளர் (பேராசிரியர்) சிறப்பு அனுமதி பெற வேண்டும் என்று சொல்லும் அளவுக்குச் சென்றார். பாடப் பொருள் சுமார் 200 பக்கங்கள். பேராசிரியர், தாம் அத்தகைய ஒப்புதலைப் பெறமாட்டேன் என்று பதிலளித்தார், ஆனால் பங்கேற்பாளர்களுக்கு வகுப்பு விவாதத்திற்கு அடிப்படையாக இருக்கும் பாடப்பொருள் அல்லது கேஸ் மெட்டிரியல்ஸ் வழங்கப்படவில்லை என்றால் எந்த வகுப்பையும் நடத்த முடியாது என்பதால் பேராசிரியர் திட்டத்திலிருந்து விலகி விடுவதாக அறிவித்தார். ஒருங்கிணைப்பாளர் எப்போதாவது ஒரு சில வகுப்புகளுக்கு அழைத்த விருந்தினர்களுக்கு டாக்ஸிக் கட்டணம் செலுத்த வேண்டியிருந்தது அல்லது அதை அவர்களே செலுத்தி விட்டுப் பின்னர் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்று கேட்டுக் கொண்டார். அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் எம்டிபி அலுவலக உதவியாளர் கட்டணத்தைத் திரும்பக் கொடுப்பதில் சிக்கல்களை உருவாக்கினார். ஒருமுறை ஐஎம்எக்ஸ்-இன் வாரிய உறுப்பினர் ஒருவர் ஒரு விரிவுரைக்காக வந்தார், அவர் டாக்ஸிக் கட்டணம் ரூபாய்.600 என்று ஒரு காகிதத்தில் குறித்துக் கொடுத்தார். அதை ஏற்க மறுத்த உதவியாளர் விருந்தினரின்

கையொப்பத்தைப் பெற்றுக் கொடுக்குமாறு ஒருங்கிணைப்பாளரிடம் கேட்டார். அதாவது ரூபாய்.600 தொகைக்கான பில்லில் கையொப்பத்தைப் பெற ஒருங்கிணைப்பாளர் ஒரு நபரை டாக்ஸியில் அனுப்பித் அதற்கு தமது சொந்தப் பணத்தில் கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். பிரச்சனையைத் தீர்க்க அவரே பில் தொகையைச் செலுத்தினார்.

இயக்குநர் டாக்டர் விகாஸ் பதவியைத் துறந்த பிறகும் விஷயங்கள் பெரிதாக மாறவில்லை. 2014 அக்டோபரில் செயல் இயக்குநர் (ஏசி), டாக்டர் நாகேந்திரா பேராசிரியர் அபிமன்யுவிடம் (கடந்த மூன்று ஆண்டுகளாக ஓய்வு பெற்ற பிறகும், ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு திறந்த FDP-யை இலவசமாக நடத்தி வந்த ஒரே ஆசிரியர் இவர் தான்) கேட்டுக் கொண்டபோது,, அவர் தற்போது ஓய்வு பெற்றுவிட்டதால், நிறுவனத்தில் வழக்கமான பணியில் இருக்கும் ஓர் ஆசிரிய உறுப்பினர் நிகழ்ச்சியை நடத்த வேண்டும் என்று பரிந்துரைத்தார். அத்தகைய ஆசிரியர்களை எங்கிருந்து பெறுவது என்பது ஒரு முக்கிய விஷயம். ஏழு வழக்கமான ஆசிரிய உறுப்பினர்களில் ஒருவர் அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் அதைச் செய்ய ஆர்வமாக இருந்தால், பேராசிரியர் அபிமன்யு ஓய்வு பெற்ற பிறகு அதைச் செய்ய வேண்டியதில்லை. பேராசிரியர் அபிமன்யு எப்படியோ டாக்டர் வீரேந்திரா என்ற ஓர் இளம் உதவிப் பேராசிரியரை, நிகழ்ச்சியை முறையாக ஒருங்கிணைக்கச் செய்தார்.

டாக்டர் வீரேந்திரா கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டார் மற்றும் இதன் முன்மொழிவு ஏசியின் ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்பட்டது அதற்குப் பதில் அளித்த இயக்குநர் இந்த விஷயத்தில் தமது விருப்பத்தைப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை என்றும் இதை அமைப்பின் மூலம் தீர்மானம் செய்யலாம் என்றும் கூறினார். மேலும் MDP குழுவுடன் இந்த விஷயத்தை விவாதித்துப் பிரச்சினையை முடிவு செய்வதற்கு முன் FDP-க்கான கொள்கையை உருவாக்க முடிவு செய்து MDP தலைவருக்கு (மற்றொரு உதவிப் பேராசிரியர்) இந்தத் திட்டத்தைப் பரிந்துரைத்தார்.

மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, MDP தலைவர், FDP-க்கான பதிவுக் கட்டணமாக ரூ.15,000/- வசூலிக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார். இது ரூ.10,000/-க்கு மேல் இருந்தது, இந்தத் திட்டம் யாருடைய ஆதரவின் கீழ்ச் செய்யப்படுகிறதோ அந்தத் தொழில்முறை அமைப்பின் ஆளும் குழுவால் இந்தத் திட்டத்தை வசூலிக்க அனுமதித்தது. கடந்த காலங்களில், இயக்குநர் தொழில்முறை அமைப்பால் பரிந்துரைக்கப்பட்ட ஒரே மாதிரியான குறைந்த கட்டணத்தைக் கடைப்பிடித்தார்.

FDP-யை நடத்திக் கொண்டிருந்த மற்ற கூட்டாளர் நிறுவனங்களும் ஒரே மாதிரியான கட்டணத்தை வசூலிக்க ஒப்புக்கொண்டன. அவை அனைத்தும் MHRD-ஆல் ஊக்குவிக்கப்பட்ட சகோதர நிறுவனங்களாக இருந்தன, மேலும் தேசியக் காரணத்திற்காக குறைந்தக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது. ஏனெனில் இந்தத் திட்டம் ஆசிரியர்களின் கடுமையான பற்றாக்குறை உள்ள ஒரு ஒழுங்கு முறையில் இருந்தது. IMX என்பது தொழில்முறை அமைப்பின் பதிவு செய்யப்பட்ட அலுவலகம் மற்றும் அமைப்பின் பதிவு அலுவலகத்தை அதன் வளாகத்தில் வைத்திருக்க வாரியம் அனுமதி வழங்கியது. IMX-இன் நிர்வாகக் குழுவின் இரண்டு உறுப்பினர்கள் தொழில்முறை அமைப்பின் நிர்வாகக் குழுவின் உறுப்பினர்களாகவும் இருந்தனர்.

மாதங்கள் கடந்தன. இதற்கிடையில், இரண்டாவது வளாகத்தில் நிகழ்ச்சி நடத்தப்படுவதால், மற்ற வளாகத்தின் MDP தலைவரின் ஒப்புதலையும் பெற வேண்டும் என்று டாக்டர் வீரேந்திராவிடம் ஏ.சி. கேட்டார். மற்ற MDP தலைவர், முக்கிய வளாகத்தின் MDP தலைவரின் கருத்துடன் இசைந்து செல்ல விரும்புவதாக கூறினார். எவ்வாறாயினும்,

பங்கேற்பாளர்களை மாணவர்களின் விடுதியில் தங்க வைத்தால், குறைந்த கட்டணத்தை நிர்ணயிக்கலாம் என்று அவர் முன்மொழிந்தார். எவ்வாறாயினும் பல்வேறு மேலாண்மை நிறுவனங்களில் இருந்து நிகழ்ச்சியில் பங்கேற்க வந்த பல ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் அவர்களது நிறுவனங்கள் மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் உயர் பதவிகளை வகிக்கலாம் எனவே அவர்களை மாணவர்கள் விடுதியில் தங்க வைப்பது சரியாக இருக்காது என்று ஒருங்கிணைப்பாளர் சுட்டிக் காட்டிய போது அந்த யோசனை கைவிடப்பட்டது. புதிய ரெகுலர் டைரக்டர் சேரும்போது முன்மொழிவை முயற்சி செய்ய முடிவு செய்யப்பட்டது.

பேராசியர் அபிமன்யு, கவர்னர்கள் குழுவின் ஆர்வமும், தெளிவான ஆதரவும் இருந்தபோதிலும், IMX-இல் FDP நடத்துவதில் ஏன் தவறு நேர்ந்தது என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் 12 வயது இளைய மேலாண்மை நிறுவனத்திற்கு அனுப்பப்பட்டபோது, அவர் அனைத்து உள்கட்டமைப்பு பிரச்சனைகளையும் எதிர்கொண்டார் (வகுப்பறைகள், நிர்வாக விடுதி, சாப்பாட்டு அறை போன்றவை இல்லை). இருப்பினும், நிறுவனம் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆறு-எட்டு FDP-களைச் செய்ய முடிந்தது. இப்போது அது ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரு டஜன் திட்டங்களைச் செய்து வருகிறது. 2004 முதல் பத்து ஆண்டுகளில், 650 நாள்களுக்கும் மேலாக 100 வாரக் கால நிகழ்ச்சிகளை அது செய்துள்ளது, இதில் 2200 ஆசிரிய உறுப்பினர்கள் கலந்து கொண்டனர், அதே நேரத்தில் IMX பத்து FDP-க்களைக் கூட நடத்த முடியவில்லை.

அவர் செய்த ஒரே விஷயம், ஒரு மேம்படுத்தப்பட்ட உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குவது, ஓர் ஆசிரிய உறுப்பினரை (FDP யோசனையில் ஆர்வம் கொண்டிருந்தவர்) FDP-இன் தலைவராக்குவது (MDP-யிலிருந்து FDP தலைவர் பணியைப் பிரிப்பது) மற்றும் ஒரு ஆசிரியரின் வருடாந்திரப் பணிச்சுமையில் FDP-க்கு 0.5 கிரெடிட்டை அனுமதித்த ஒரு ஆசிரிய உறுப்பினரின் சராசரி வருடாந்திர கிரெடிட் குறைந்தபட்சம் ஆறு. அவர் ஊரில் இருந்தால், FDP-யை தொடங்கி வைப்பதையோ அல்லது பாராட்டு உரையை வழங்குவதையோ தவற விடவில்லை. நிர்வாகக் கல்வியில் மறைமுகப் பங்களிப்பாக FDP-யின் முக்கியத்துவத்தை (ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள் மற்றும் வாரிய உறுப்பினர்களுக்கு அவர் வழங்கிய முன்னோக்குத் திட்டத்தில்) அவர் எடுத்துக்காட்டியிருந்தார். ஒரு திட்டத்தில் பயிற்சி பெற்ற நாற்பது ஆசிரியர்கள் மூலம் என்று ஆண்டுதோறும் 2000-4000 மாணவர்கள் பயனடையலாம். IMX-இல் அத்தகைய முக்கியத்துவம் மற்றும் தெளிவு இல்லை, என்று அவர் உணர்ந்தார். அவரது சிறந்த முயற்சிகள் இருந்த போதிலும், அவர் 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் செயல்பாட்டிற்கு உத்வேகம் அளிக்க முடியவில்லை, இத்தனைக்கும் அவர் IMX-ஸின் மூத்த பேராசிரியராக பணியாற்றினார் மற்றும் ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட முறை டீன் ஆகவும் இருந்தார். "ஒருவேளை இரண்டு நிறுவனங்களும் இப்போது செயல்படும் அச்ச வேறுபட்டிருக்கலாம்," என்று அவர் நினைத்தார். "ஒருவேளை IMX வணிக நடவடிக்கைகளில் அதிகமாக ஈடுபட வேண்டும், FDP போன்ற வளர்ச்சி நடவடிக்கைகளில் அல்ல." அதை எப்படி உடைப்பது என்பது அவருக்கும், ஏழாவது இயக்குநருக்கும், வாரிய உறுப்பினர்களுக்கும் தொடர்ந்து புதிராகவே உள்ளது.